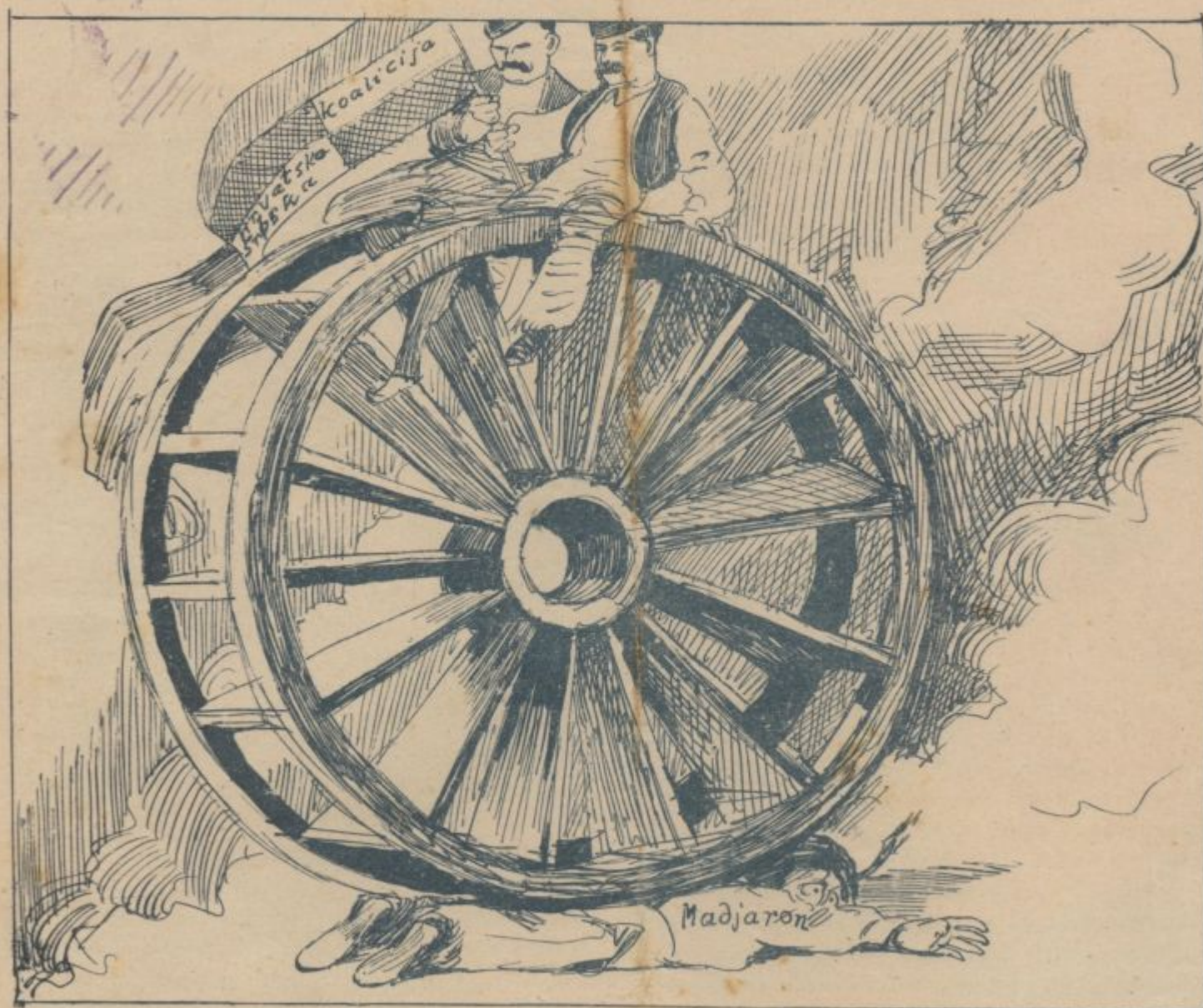

Preobrat na Hrvatskem:

Kolo sreće u okolo vrteći se, ne prestaje; ko je gori, eto je doli, a ko doli, gori ustaje.

Gundulić.

TRST, v petek 11. maja 1906.

Figaro qua, figaro la! Dr. Tresić na vseh koncih in krajih.... Vse roke polne posla ima, da se „brani“, ker drugi ne molce na — njegove n a p a d e. Ni je prilike n. pr., umestne in neumestne, da ne bi se ta pesnik, filolog, politik in diplomat obregnil ob „Edinost“; če pa ta list noče molče kvitirati njegovih — ljubeznivosti, pa joče in stoče v reškem „Novem listu“, da ga „Edinost“ ne pušča na miru.

V zadnji svoji — kolobociji v reškem „Novem listu“ pa je dosegel rekord v smešnosti in cinizmu. Kolobociji — pravim, kajti toliko nesmisla, nelogičnosti, kontradikcij, neresnosti in zanikavanja vsacega bratskega čutstva bi mogel malo kdo stlačiti skupaj v tako malo vrsticah....!

Dr. Tresić je pri kraju se svojo diplomatsko — latinščino. Zato se je dal na smešenje resnih in poštenih oseb. In pod peresom se mu je zlegla p a j a —

ca da na resnem polju političnem in narodnem. Isti Hrvatje, ki so verovali doslej v politični prestiž doktorja — pesnika, so zmajevali z glavo in se čudili reškemu „Novemu listu“, kako more ravno sedaj, ko z vso pravico participira na triumfu politike d a l e k o g l e d n o s t i na Hrvatskem, na tem slavju narodne ideje, priobčevati take produkte — konfuznega herostratstva?! Dr. Tresić je podal eklatanten dokaz, kako temeljito so se motili oni, ki so ga šteli med — resne može. Zato bi menil jaz, da naj bi ga „Edinost“ kar meni prepustila v — obdelovanje.

Dr. Tresić noče metati Italijanov v morje. To je jako lepo od njega in priča o njegovem človečarskem čutstvanju, o njegovem mehkem srcu, s

katerim objemlje v goreči ljubezni ves svet, ne izvzemši — ženskega!

Tu sem tudi jaz v popolnem soglasju žnjim: Italijanov ne smemo metati v morje! Ne le da bi to bilo kruto, kanibalsko, ampak tudi naša Avstrija ima neke zakone, ki govore: Ne ubijaj! Preko teh paragrafov vodi pot v zapore in eventuelno na — vislice. Sporazumljena sva torej z d.rom Tresičem: Italijanov ne bomo metali v morje in jih bomo raje puščali lepo na kopnem...! In to bi bili mi Slovenci storili tudi brez slovesne izjave dra Tresiča, da on ne bo metal Italijanov v morje....

Ali naša Avstrija.... gospod Tresić naj mi odpusti, da izgovarjam to grdo ime, ali moram, ker tudi dejstva, da smo še v Avstriji, ne morem vreči v morje, da bi se tam potopila.... naša Avstrija, pravim, ima poleg kazenskih še neke druge zakone, ki zahtevajo tudi od Italijanov, naj puste druge živeti poleg sebe! **Za to** se gre, dragi gospod dr. Tresić! Mi nočemo metati Italijanov v morje, niti ne zahtevamo tega od dra. Tresiča, ali tudi tega nočemo, da bi nas Italijani dušili na kopnem!

Dr. Tresić daja Slovencem cenen nasvet, ki bi ga pa mogel dati tudi vsak bedak, ne da bi bil obenem pesnik, politik in diplomat, svetuje jim: če mislijo Slovenci, da je Trst njihov, e, pa naj si ga vzamejo!! Hvala lepa sicer na modrem nasvetu, ali dr. Tresić vedi, da je ustrelil to pot visoko preko tarče. To prihaja od todi, če je politik preveč — pesnik! Mi Slovenci in Hrvatje nimamo jemati ne Trsta, ne ničesar v njem: mi si hočemo le v tem Trstu ohraniti, kar je in kolikor je **našega** od pradavnih časov in kar nam gre kakor tukajšnjim domačinom. Kaj moremo mi za to, da dr. Tresić tega ne ve, ker je preveč pesnik in ker je preveč zahajal pod lopo.... Ricciotti Garibaldija. Mi Slovenci smo pač trmasti ljudje, ker mislimo se svojo in ne z Garibaldijevo glavo!

Dalje je podal dr. Tresić v svoji kolobociji neko izjavo, glede katere dvomim jaz zelo, da bi jo sankcionirala hrvatska javnost. Izjavil je namreč, da on kakor Hrvat nima „voce in capitolu“, ko gre za Trst.... Hm! Hm! Meni se je začelo dozdevati, da dr. Tresić tudi tega ne ve, kaj **resni** hrvatski politiki hočejo! Izlasti uredništvo „Obzora“ bi prosil jaz, naj dopošlje dru. Tresiću vse tiste neštete članke, v katerih je dokazoval

Hrvatom in tržaškim Hrvatom še posebej, da Hrvatska ne bi bila tista Hrvatska z veliko bodočnostjo, ako si ne zagotovi v Trstu primerne pozicije. In če bi dr. Trešić ne imel voce in capitolo kakor Hrvat, moral bi vedeti kakor Dalmatinec, kaj je Trst za Dalmacijoi!

Dr. Trešić se roga slovanski solidarosti in izjavlja, da tudi v nje imenu ne more podariti Slovincem Trsta...! Kdo vruga ga je vprašal za to... Mi zahtevamo le od dra. Trešića, naj drugim ne ponuja Trsta in naj voditelje tržaških Slovanov pušča na miru s svojimi rimskimi profesorji! In če jih že pošilja semkaj, naj jim vsaj daja resnične informacije!

Gospod dr. Trešić blasfemuje idejo slovanske bodočnosti ob Adrijanskem morju s tem, da zasmejuje in zasramuje poštene boritelje za to idejo. Meni, da je napravil Bog ve kako duhovit „witz“ s tem, da izvestne osebe predstavlja kakor „generale“ in „admirale“ in da smeši z „barkovljansko floto“ tudi naše vredne in značajne Barkovljane, ki so res nekaj v burnih časih znali postaviti svoja prsa in svoje življenje proti sovražniku, ki je tudi danes isti sovražnik Slovanstva in ki mu je — dr. Trešić zaveznik! Diven prizor da bo to — pravi dr. Trešić — ko bodo ti „generali“, „adm. ral“ in ta „barkovljanska flota“ v ljuti bitki proti Nemcem in Italijanom ko bo italijanska flota popolnoma uničena in bo nemški Moltke ml. polagal sabljo pred d.rom Rybářem! Če meni Trešić, da je s tem „witzem“ koga zadel, ali da je pokazal svojo duhovitost, se moti, ker pokazal je le svoj cinizem in svojo frivolnost....

Ko pa že dr. Trešić govori o divnem prizoru, pa naj še jaz podam svojo fantazijsko sliko (saj dr. Trešić menda ni vzel patenta na fantaziranje) in naj postavim pred duševno oko čitateljem veliki historični prizor: Ko bi največi »general« Evrope, ki seveda ni nikdo drugi nego Ricciotti Garibaldi, in največi diplomat vsega sveta, ki zopet ne more biti nikdo drugi nego — pesnik dr. Trešić Pavičić, pre-

mikala s suvereno voljo meje Evrope in

velikimi škarjami krojila države ter z veliko sekuro podirala stare in postavljala nove prestole! In ko bi veliki Ricciotti, ki se je že v grško-turški vojni pokrili z nevenljivo — blamažo,

izkrca! na naših obalah svojo junaško vojsko in bi postavil svojega pobratima dr. Trešića — civilnim guvernerjem. Potem pa bi imel dr. Trešić vendar voce in capitolo tudi v našem Trstu....!

Na nekaj bi pa jaz vendar-le rad opozoril dr. Trešića. Z istimi sredstvi, z zasramovanjem hrvatskih rodoljubov, je začel tudi glasoviti dr. Ivan Krstić svojo žalostno politično karijero v Istri.... A končal — kako?! Tako daleč dovaja — megalomanija.

Oprostite čitatelji, da sem vam danes podal le to — tresičijado. Kaj čete: veliki dogodki ustvarjajo dan na dan posebne potrebe!

Uverjen, da se bomo v kljub Trešiću lepo skupno Slovenci in Hrvati borili ob jadranski obali za bodočnost Slovanstva, se Vam klanja ponižno

Kronist.

Slučaj.

Sodnik: Torej vi ste že zopet tukaj? Ali vas moram vedno gledati tukaj?

Obtoženec: Seveda! Vi, gospod sodnik, ste tudi vedno tukaj.

Nepoboljšilivi.

Bogat tast: Ste li poplačal vaše upnike od dote, ki sem vam jo odštel?

Zet: Da, ali ko so slišali, da ste vi moj tast, so mi takoj zopet izposodili denar.

Pijanec je opotekaje se gledal v polni mesec na nočnem nebu ter je naenkrat, glasno smeje se vskliknil:

Ha, ha, dragi moj mesec, ti si sicer poln, toda jaz sem pa še bolj poln.

Dobrosrčna misel.

Mož je na smrtni postelji dal poklicati notarja, da mu napravi oporoko:

Svoji ženi zapustim 2000 kron kakor dosmrtni vžitek.

— Dobro, ako se pa po vaši smrti zopet omoži?

— Tedaj jej zapustim 4000 kron. Toda ne zapustim jih njej, marveč njenemu možu, siroti! Ta jih gotovo trdo zasluži!

Dva redkobesedna gospoda.

Pruski kralj Friderik Viljem III. je bil silno redkobeseden vladar. Ko je nekdaj bival v nekem češkem kopališču, je slišal, da biva tamkaj neki ogrski magnat, ki tudi silno malo govori. "To mora biti čuden človek, moram se z njim seznaniti," je mrmral kralj sam seboj, ter je Madjara nagovoril, ko ga je naslednjega dne srečal na sprehođu. Razvil se je med

njima nastopni dvogovor: Kopati? — Da, kopati! —

Vojak? — Magnat! — Tako! — Policist? — Kralj! Čestitam! — Nakar sta oba povsem zadovoljna nadaljevala svojo pot.

Iz vojašnice.

Korporal: In ta tepec tukaj ima še celo očali in nevidi, da mu manjkata zadej dva gumba!

Gospodar je klical svoja hlapca:

- Jože!
- Oho!
- Kaj delaš?
- Nič!
- In ti Janez, kje si?
- Tukaj!
- Kaj delaš?
- Pomagam Jožetu.
- Dobro! Kadar končata, pridita k meni!

Komur ni sreča prirojena, je nikjer ne najde.

Ruska Duma.

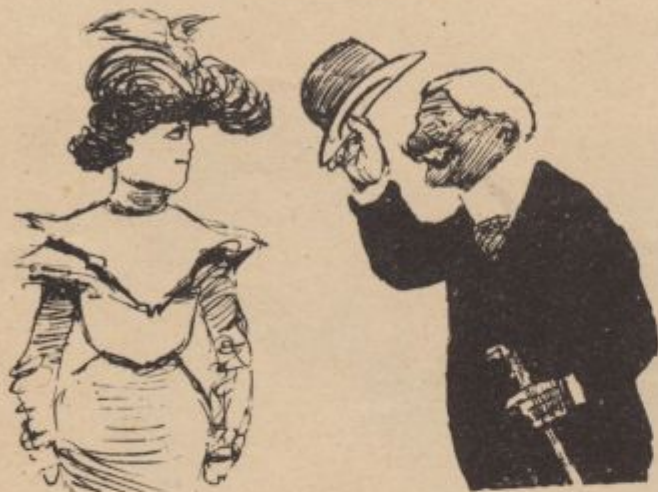
Škrat: "Otrok je sicer še mlad, toda ob tej podpori se bo dobro razvijal!"

Očtovsko veselje.

Učitelj: Kaj? Vas sinček je star že nad 6 let in vi ga še ne pošiljate v šolo, kak red je pač to?

Kmet: Da, da, imate prav, to je res lep red!

Oče ne sme nad lastnim otrokom nič več ukazovati; šest let ga zamore nositi okolo potem ga dobita učitelj in duhovnik v roke; kmalo nato gre v vojake, ko pride od vojakov ga pa vzamejo ženske pod oblast!

Gospod: »Zdi se mi, da me poznate, gospica!»

Gospica: »Oprostite, res neka podobnost, poznala sem nekega gospoda, ki — je tudi nekoliko preveč pil!»

Španska etiketa.

Vi zaslužite, da se vam s sekiro odšeče glava, je rekel španski kralj Filip II. vojvodi Alba, ne ker je isti opustošil Nizozemsko z ognjem in mečem, ampak ker si je upal ustopiti v sobo svojega vladarja, ne da bi se bil dal prej napovedati.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

TRST — Piazza Caserma št. 2 (v astni hiši) — TRST

Telefon 952.

Hranilne uloge sprejema od vsakega, če tudi ni ud zadruga in jih obrestuje po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam. Vloga se lahko po 1 krono.

Posojila daja samo zadrugi in sicer na uknjižbo po 5% ¹/₄, na menjice po 6%, na zastave po 5% ¹/₂.

Uradne ure: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne.

Izplačuje vsaki dan ob uradnih urah. Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Poštno hranilnični račun 815.004.

Za križi v ječi.

Miha: Tristo vragov, to ti zunaj dežuje!

Peter: Dobro, da sva tukaj pod streho.

Spričevalo za deklo.

Pridna-na hišnih vratih; z malim zadovoljna na delu; skrbna — sama zase; pametna — v izgovorih; prijazna — nasproti moškim! — zvesta — svojemu ljubčeku; poštena — ko je bilo vse zaprto; spravljliva in molčljiva, kajti ona raznesi vse in ne pove, kam je postavila. Diskretna: kajti o vsem steklu in porcelanu, ki ga razbije, ne pove nikdar besede.

Fina rodbina.

Učitelj: Zakaj pa si prišel tako pozno v šolo?

Učenec: Tam blizu Škednja je bil danes zjutraj aretovan neki ropar, in vsled tega me je mati poslala na policijsko ravnateljstvo, da vprašam, če ni bil to morda naš oče.

Kar človek z rokami ne dovrši, mora z jezikom potisniti.

Hitro pomagano.

Gospodar je ukazal svojemu slugi, naj pogleda na solčno uro, kako pozno da je že.

„Gospod“, je dejal sluga, „saj je noč“.

— »Kaj to de? Vzemi pa luč!« je odvrnil gospodar.

Mnogo obresti.

Oče (ženinu): »Dota moje hčere je že od njenega dvajsetega leta vložena na obresti v hranilnici.«

Ženin: »Torej morem računati na dvojno svoto.«

Dvoumno.

Mladi knez je vprašal nekega učenjaka, kake čenosti da mora imeti knez? Učenjak je z ljudnim poklonom odgovoril: Vse one, ki jih vaše knezja milost rabi.

Nikdar mu ni prav!

Učitelj, v vaški šoli:

Andrejček, povej mi, koliko je polovica od pet?

Mali Andrejček (tiho svojemu sosedu Mihcu):

Vidiš, zopet me ima, ako rečem **dva**, mu je premalo, ako rečem **tri**, mu je zopet preveč!

Iz ust malih.

Oče: Otroci, otroci, kako morate biti t a k o nasproti vašemu očetu, ki je vas je tolikokrat pestoval!

Mali Jožek: No, ako bi ti ne bila ukazala mati ne bi bil tega storil.

Iz nekega časopisa.

V odsotnosti vojaške godbe, se bo koncert na velikem trgu vršil vsak četrtek zvečer mesto v petek, začeni v nedeljo 5. t. m.

Kar je ljubo očesu, je tudi ušesu.

Tu imate staro suktnjo, toda starih hlač vam ne morem dati, ker sem jih pravkar pred pol ure daroval nekemu siromaku.

Berač (nevoljno): „No, te pol ure bi bil pač lahko še počakal!“

Človek se med ljudmi obrusi, ko kamen po svetu.

Kesanje.

Sodnik: Obtoženec, to je vendar čudno, da ste ukradli iz ormara razno perilo; škatlo, v kateri je bilo mnogo zlatnine, ste pa pustili netaknjeno.

Obtoženec: Ah, gospod sodnik, ne očitajte mi še vi tega; moja žena me je zbog tega dovolj psovala!

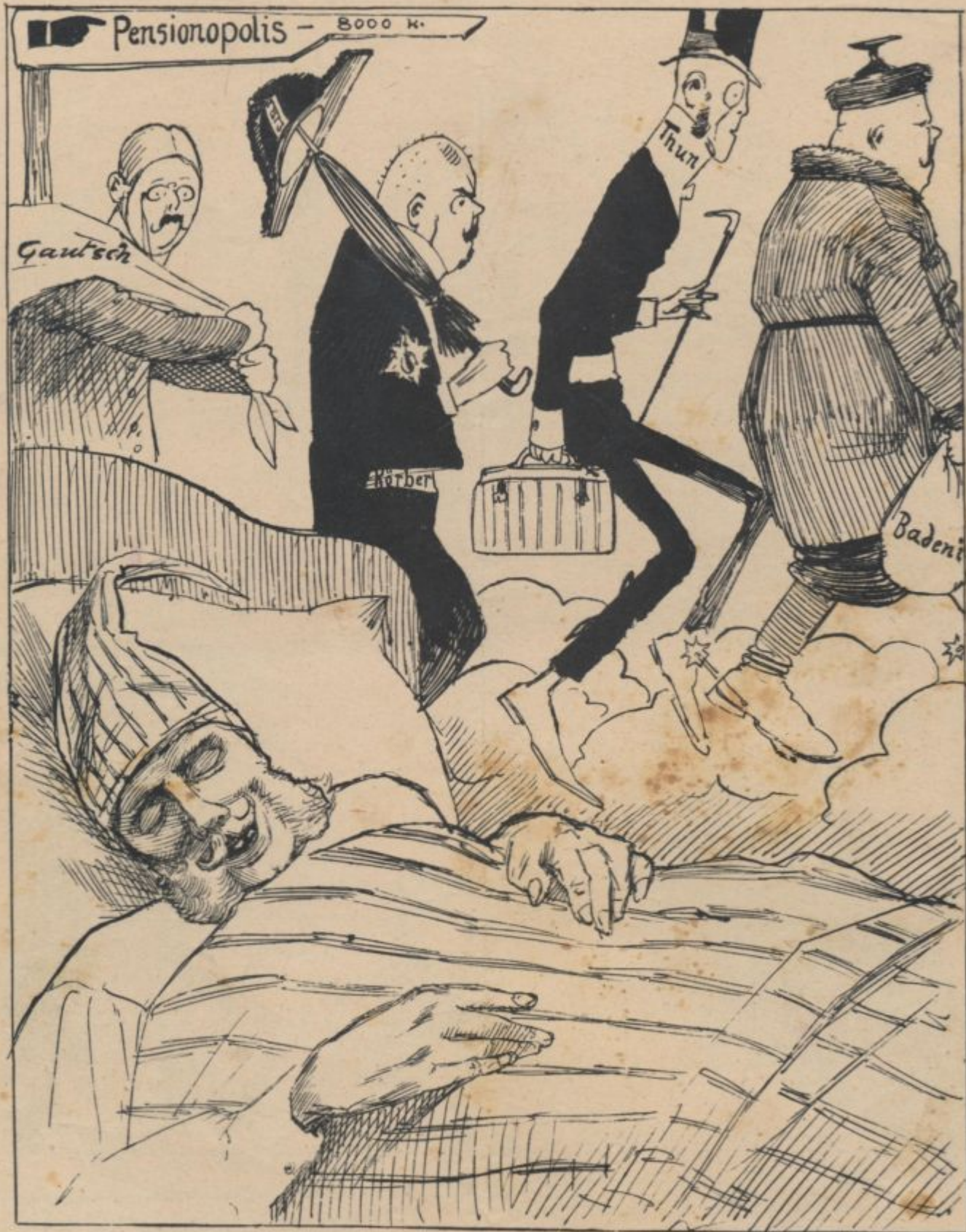
Odgovorni urednik LUDVIK CERŽINA.

Izdaja in tiska tiskarna »EDINOST« v Trstu.

H. Bepkoj

K ministerski spremembi.

Goluchowski: Vidi se, koliko da sem vreden. Toliko ministrov je že šlo mimo mene, — jaz sem pa do danas še vedno tu!